

กัณฑ์ที่ ๓๘ 1 ปกิณกเทศนา

๑๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส (๓ ทน)

สกุทฺตฺวา พุทฺธรตนํ โอสถํ อุตฺตมํ วรํ
หิตํ เทวมนุสฺसानํ พุทฺธเตเชน โสตุถินา
นสฺสนตฺตฺปทฺทฺวา สพฺเพ ทฺกฺขา วุปฺสเมนตฺเต
สกุทฺตฺวา ธมฺมรตนํ โอสถํ อุตฺตมํ วรํ
ปริฬาหุปฺสมนํ ธมฺมเตเชน โสตุถินา
นสฺสนตฺตฺปทฺทฺวา สพฺเพ ภยา วุปฺสเมนตฺเต
สกุทฺตฺวา สงฺฆรตนํ โอสถํ อุตฺตมํ วรํ
อาหุเนยฺยํ ปาหุเนยฺยํ สงฺฆเตเชน โสตุถินา
นสฺสนตฺตฺปทฺทฺวา สพฺเพ โรคา วุปฺสเมนตฺเตติ ฯ

ณ บัดนี้อาตมภาพจักได้แสดงพระปกิณกเทศนา เพื่อเป็นปฏิการสนองพระองค์ศรีทธาประดับสติ ปัญญาคุณสมบัติของท่านผู้พุทธบริษัท ทั้งคฤหัสถ์บรรพชิต บรรดามาสโมสรในสถานที่นี้ทุกถ้วนหน้า เพราะเราท่านทั้งหลาย ล้วนมีในเคารพในพระพุทธศาสนา มั่นหมายในพระรัตนตรัยมิได้เคลื่อนคลาด เหตุการณ์ที่เคารพในพระพุทธศาสนา มั่นหมายในพระรัตนตรัยนั้น วันนี้จะแสดงให้เห็นแก่กระชั้นมั่นคง สนับสนุนท่านผู้มั่นคงให้แน่นหนักขึ้นไป เพราะเหตุว่าพระรัตนตรัยนี้แหละเป็นหลักสำคัญ เป็นตัว ศาสนาจริงๆ ถ้าไม่ถูกพระรัตนตรัยแล้ว ก็ไม่ถูกศาสนาเหมือนกัน ถ้าถูกพระรัตนตรัยแล้ว ก็ถูก ศาสนาเท่านั้น นี่เป็นข้อสำคัญ

องค์พระบาลีที่ได้ยืนยันยกขึ้นไว้ในเบื้องต้นนั้นว่า สกุทฺตฺวา พุทฺธรตนํ กระทำความเคารพพุทธรัตนะ โอสถํ อุตฺตมํ วรํ อันเป็นดังโอสถอันอุดมประเสริฐ หิตํ เทวมนุสฺसानํ เป็นประโยชน์แก่กุลแก่เทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย พุทฺธเตเชน โสตุถินา นสฺสนตฺตฺปทฺทฺวา อุบัติวันตรายทั้งหลาย จงหายไปโดยความ สวัสดิ์ ด้วยอำนาจพุทธรัตนะ ทุกข์ทั้งสิ้นจงสงบไป ด้วยความสวัสดิ์ ด้วยอำนาจของพระพุทธเจ้า

สกุทฺตฺวา ธมฺมรตนํ โอสถํ อุตฺตมํ วรํ ความเคารพพระสังฆรัตนะเป็นโอสถอันอุดมประเสริฐ ปริฬาหุปฺสมนํ เป็นเครื่องสงบระงับกระวนกระวายเสียได้ ธมฺมเตเชน โสตุถินานสฺสนตฺตฺปทฺทฺวา สพฺเพ ภยา วุปฺสเมนตฺเต อุบัติหวัชทั้งหลายจงหายไป ด้วยความสวัสดิ์ ด้วยอำนาจธรรมรัตนะ ภัยทั้งหลาย ภัยซึ่งเป็นที่ ตั้งของความน่ากลัวของท่าน จงสงบไปโดยความสวัสดิ์ ด้วยอำนาจพระธรรมรัตนะ

สกุทฺตฺวา สงฺฆรตนํ โอสถํ อุตฺตมํ วรํ ความเคารพพระสังฆรัตนะเป็นโอสถอันอุดมประเสริฐ อาหุเนยฺยํ ปาหุเนยฺยํ สงฺฆเตเชน โสตุถินา นสฺสนตฺตฺปทฺทฺวา สพฺเพ โรคา วุปฺสเมนตฺเต อุบัติหวัชทั้งหลายจงหายไป โดยความสวัสดิ์ ด้วยอำนาจพระสังฆรัตนะ โรคทั้งสิ้นจงวิบัติไป จงสงบไป โรคทั้งสิ้นของท่านจงสงบ

ไปด้วยอำนาจของพระสังฆรัตนะ สามข้อนี้แหละเป็นหลักเป็นประธานสำคัญในพระพุทธศาสนา นี้เนื้อความของพระบาลีคือความเป็นสยามภาษาได้ความเท่านี้

ต่อแต่นี้จะอธิบายขยายความ เพราะเราท่านทั้งหลายหญิงชาย คฤหัสถ์ บรรพชิตไม่ว่า มาบวชใหม่ ๆ เข้ามาเป็นอุบาสกใหม่ ๆ เข้ามาเป็นอุบาสิกาใหม่ ๆ ในพระพุทธศาสนา หรือเก่า ๆ ก็ตาม จงพยายามให้ถูกแนวแผนแบบเดียวกัน ท่านแนะนำไว้นี้แหละเป็นหลักสำคัญวางไว้เป็นเนติแบบแผน ขึ้นสู่คัมภีร์ในท้ายสวดมนต์ของ ๗ ตำนาน หรือ ๑๒ ตำนาน มีปรากฏอยู่ พระสงฆ์สวดมนต์ทุกเมื่อเชื่อกันว่า ท่านให้ท่องไว้ให้ขึ้นปากชำนาญใจ เป็นบรรทัดฐานที่ตั้งของการปฏิบัติของพระพุทธศาสนา

ข้อต้นพุทธศาสนิกชนปฏิบัติพระพุทธศาสนา ท่านแนะนำให้เคารพพุทธรัตนะ เคารพธรรมรัตนะ เคารพสังฆรัตนะ ๓ อย่างนี้เป็นประเด็นของ สกุตวา ในบทนี้ ในปกิณกะเทศานี้ เคารพพุทธรัตนะ เคารพธรรมรัตนะ เคารพสังฆรัตนะ นี้เป็นใจความ แล้วท่านแยกออกอีก เคารพพุทธรัตนะเป็นยาอันอุดมอันประเสริฐ ยาอันอุดมอันประเสริฐทำอะไรให้แก่เรา ทำความสงบโรค ภัย ไข้เจ็บให้หมดได้ด้วยประการทั้งปวง นี่เป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่เทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย นี่ส่วนพุทธรัตนะนี้เป็นข้อสำคัญ ก็ส่วนพระธรรมเล่า เมื่อเคารพพระธรรมรัตนะเป็นอย่างไรบ้าง เป็นโอสถอันอุดมประเสริฐดุจเดียวกัน ปริฬาหุปสมัน เป็นเครื่องสงบระงับความกระวนกระวาย นั้นแน่ความกระวนกระวายนะ เราอยากได้สงบนัก เวลากระวนกระวายขึ้นมาแล้ว ก็ไม่สบายทีเดียว ไม่ว่ากระวนกระวายชนิดอะไร เมื่อถึงพระธรรมแล้ว สงบหมด นี่ดีอย่างนี้ ประเสริฐอย่างนี้ พระธรรมรัตนะ เคารพพระสงฆ์เล่า เป็นยาอันประเสริฐสุดดุจเดียวกัน แต่ว่า ปริฬาหุปสมัน อาหุเนยฺย ปาหุเนยฺย ควรเพื่อของอันบุคคลนำมาบูชา ควรเพื่อสิ่งของอันบุคคลจัดไว้ต้อนรับ ของที่เขานำมาบูชานะ ควรแก่พระสังฆรัตนะแท้ๆ ควรที่เขาจัดของไว้ต้อนรับ ควรแก่พระสังฆรัตนะแท้ๆ ของค่านับละของเช่นไร ของค่านับนะเป็นของสำคัญ เมื่อเขาแต่งงานบ่าวสาวกันใหม่ ๆ เจ้าสาวจะไปหาพ่อผัวแม่ผัว จะไปค่านับพ่อผัวแม่ผัว ต้องแต่งของประณีตทุกสิ่งทุกอย่าง ภาชนะก็ประณีตทุกสิ่งทุกอย่าง สุดฝีมือที่จะประณีตได้ เอาไปค่านับพ่อผัวแม่ผัว นั้นแหละ ควรแก่พระสงฆ์แท้ๆ ถ้าถวายพระสงฆ์ พระสงฆ์รับได้ ควรแก่พระสงฆ์แท้ๆ ที่เดียว ของค่านับละ ของต้อนรับละ ต้อนรับเมื่อเขาหมั้น เขานัดว่าจะหมั้นกับสาวละ เจ้าสาวก็แสดงสุดฝีมืออีก มีภาชนะชนิดใด มีเงินทอง ข้าวของชนิดใด มีเครื่องประณีตเท่าใด ก็มาแต่งต้อนรับทั้งหมดอีกเหมือนกัน นั้นแหละของที่เขาจัดมาต้อนรับนะ ควรแก่พระสงฆ์แท้ๆ ที่เดียว นี่ปรากฏอย่างนี้

แต่ว่าต้องรู้จักเคารพพุทธรัตนะ เคารพพระธรรมรัตนะ เคารพพระสังฆรัตนะ จะเคารพกันทำไทน นี่เป็นพิธีสำคัญนัก ถ้าเคารพไม่ถูกก็ไม่ได้เรื่อง ปฏิบัติศาสนาไปสัก ๑๐ ปี ๒๐ ปี ๓๐ ปี ก็ไม่ได้เรื่อง ถ้าเคารพพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะไม่ถูก

ที่เคารพพระพุทธรัตนะ พระธรรมรัตนะ พระสังฆรัตนะไม่ถูกนะ เคารพอย่างไร? ก็ไหว้นบเคารพบูชา อยู่อย่างนั้นนะ จะว่าไม่ถูกอย่างไร? นั้นแหละไหว้นบเคารพก็จริงแหละ แต่ทว่าใจแก่จะเขื่อนไปทางไหน ก็ไม่รู้ ใจแก่จะจรดไปตรงไหน ก็ไม่รู้ ใจแก่จะจรดลงไปถูกพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะหรือไม่ ก็

ไม่รู้ แกจะรู้หรือว่าพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะอยู่ที่ไหน? แกจะไปจรดถูกอย่างไร นี่แหละ หมด ทั้งพระทั้งเณรเดี๋ยวนี้แหละ จรดถูกไม่กี่คนหรอกหนา จรดไม่ถูก ก็เคารพไม่ถูก เมื่อรู้ว่าเคารพพุทธรัตนะ เอาใจสอดลงไปตรงไหนก็ไม่รู้ เคารพธรรมรัตนะ เอาใจสอดลงไปตรงไหนก็ไม่รู้ เคารพสังฆรัตนะเอาใจสอดลงไปตรงไหน ก็ไม่รู้ นี่คอยกำหนดไว้ในใจนะ แล้วจะชี้แจงแสดงว่าต้องสอดตรงนั้น ต้องสอดตรงนี้ ทำทำนั้นทำทำนี้ ให้เข้าใจทีเดียว เพราะวันเข้าพรรษาเรามาอยู่ใหม่ เริ่มต้นปฏิบัติจริงจังกันละ จะเอาจริง นี่ในทางพระพุทธศาสนาจริงๆ ไม่ให้ทุกข์เข้ามาแทรกสิง ไม่เอาความเหลวไหลละ ตั้งอกตั้งใจทำกันจริงๆ ทำกันจริง ต้องเคารพพุทธรัตนะ ให้ถูกพุทธรัตนะจริงๆ เคารพธรรมรัตนะ ให้ถูกธรรมรัตนะจริงๆ เคารพพระสังฆรัตนะให้ถูกสังฆรัตนะจริงๆ เมื่อถูกจริงเข้าแล้วละก็ ระวังทุกข์ ระวังภัย ระวังโรค จริงๆ นะ

อุปัทวะทั้งหลายหายไปโดยความสวัสดิ ด้วยอำนาจพุทธรัตนะ ทุกข์ทั้งสิ้นย่อมดับ ย่อมสงบไป ถึงความสวัสดิ ด้วยอำนาจธรรมรัตนะนั้น สัพเพ ภยา วูปสมเนตฺเต เต อุปัทวะทั้งหลายย่อมสงบ ย่อมหายไป โดยความสวัสดิ ภัยทั้งสิ้นย่อมสงบไป โดยความสวัสดิ ด้วยอำนาจธรรมรัตนะ ภัยนี้ใครก็กลัวนักร เมื่อเคารพถูกจริงๆ เข้าละก็ อุปัทวะทั้งหลายย่อมหายไป ถึงความสวัสดิด้วยอำนาจธรรมรัตนะ ด้วยอำนาจสังฆรัตนะ โรคของท่านทั้งสิ้นย่อมดับไป สงบไป โดยความสวัสดิ ด้วยอำนาจสังฆรัตนะ นี่เป็นข้อสำคัญ สงบทุกข์ ระวังทุกข์ ระวังภัย ระวังโรค หายไปหมด ท่านประเสริฐอย่างนี้ นี่เป็นที่ต้องการของเรานักหนาทีเดียว ใครๆ ก็ต้องการ ยิ่งคนแก่คนเฒ่าก็ต้องการนักร ย่อมระวังโรคได้ คนหนุ่มคนสาวต้องการนักร ระวังโรคระวังภัยได้ ทั้งแก่ทั้งเด็ก ทั้งหนุ่มทั้งสาวเขาต้องการนักร เพราะระวังทุกข์ได้ ใครก็ไม่ชอบทุกข์ ชอบแต่สุข ทุกข์อย่างนี้ ภัยอย่างนี้มันสำคัญนักร โคนใครเข้าละก็ หน้าแบ้เข้าทุกคน หน้าบอบุญไม่รับ ชักรูปขึ้นมาดูตัวเองก็เกลียดตัวเอง ถ้าไปโดนทุกข์โดนภัยเข้าแล้ว เหตุนี้ทั้งหมดทุกข์ หมดภัย หมดโรคไปได้ ต้องอาศัยเคารพพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะจริงๆ

เคารพต่อท่านได้ต้องเอาใจจรดตรงไหนนะ? เคารพพุทธรัตนะเราจะต้องเอาใจนั้นวางให้ถูกส่วน ภิกษุก็ดี สามเณรก็ดี อุบาสกก็ดี อุบาสิกาก็ดี เคารพพุทธรัตนะต้องเอาใจวางให้ถูกส่วน ไวกกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพุทธรัตนะ ถ้าว่าถูกกลางดวงธรรม ที่เป็นเป้าหมายใจดำมีอยู่ตรงนั้น เอาไปตั้งตั้งอยู่ตรงนั้นแหละ ธรรมกายก็แจ่มใส ใสเป็นกระจกคั่นฉ่องส่องเงาหน้าสะอาดสะอาดเป็น สุขสุทธินี้ ไม่ราศีเลยทั่วสกลกาย ในพุทธรัตนะนั้นใจก็หยุดนิ่ง นี่แหละ สุกตฺวา พุทฺธรัตนํ เป็นอย่างนี้ นี่ สุกตฺวา พุทฺธรัตนํ

สุกตฺวา ธมฺมรัตนํ ละ เคารพพระธรรมบ้าง ก็ถูกพระธรรมอยู่แล้ว ที่ไปหยุดนิ่งอยู่กลางดวงธรรม นั้นถูกพระธรรมอยู่แล้ว กลางดวงธรรมทีเดียว พระธรรมที่จะเป็นอยู่ได้ เจริญอยู่ได้ ก็ต้องอาศัยธรรมรัตนะดวงนั้น ถ้าหยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมรัตนะแล้วก็ได้ชื่อว่าเคารพพุทธรัตนะด้วย พระธรรมรัตนะด้วย สังฆรัตนะเล่า ก็แบบเดียวกัน สังฆรัตนะคือธรรมกายละเอียด อยู่ในกลางดวงธรรมรัตนะนั้น ที่ไปเคารพนิ่งอยู่นั้น ก็ตัวสังฆรัตนะนั้นแหละเป็นตัวไปหยุดนิ่งอยู่นั้น ตัวสังฆรัตนะทีเดียว ธรรมกาย

ละเอียดทีเดียว ธรรมกายละเอียดไปหยุดนิ่งอยู่ที่เดียว นั่นตัวสังขารณะแท้ๆ ที่เดียวกันนั่นเองแหละ
เคารพพุทธรัตนะ เคารพธรรมรัตนะ เคารพสังขารัตนะ ถ้าว่าเคารพอย่างนี้ ถ้ามดูเถอะพวกมี
ธรรมกายนั้น เป็นอย่างไรบ้าง ทุกข์สงบไหม? ภัยสงบไหม? โรคสงบไหม? สบายใจเย็นใจอัมมใจ
ปลาบปลื้ม ใจดีใจเต็มทีเดียว แซ่มขึ้น ตื่นเต้นผ่องใสทีเดียว ให้รู้จักหลักอันนี้นะ รู้จักอันนี้เสียแล้ว ก็
จะแสดงวิธีเคารพพุทธรัตนะ เคารพธรรมรัตนะ เคารพสังขารัตนะ เป็นลำดับไป

สกุทวา พุทธรัตนํ กระทำความเคารพพุทธรัตนะ รัตนะเขาแปลว่าแก้ว ไม่ใช่เหลวๆ ไหลๆ ไม่ใช่
เป็นของไม่มี เคารพกันเช่อกันไปอย่างนั้นเมื่อไร ท่านเป็นองค์ทีเดียว เป็นองค์อย่างไร? เราเป็นหญิงก็ดี
เป็นชายก็ดี เป็นคฤหัสถ์บรรพชิตไม่ว่า เราเคยนอนฝันไหมล่ะ? เคย เคยเห็นอวัยวะที่ฝันออกไปนั้นไหม
ล่ะ? เคยเห็นอวัยวะที่ฝันรูปพรรณสัณฐานเป็นอย่างไร? เหมือนท่านอย่างไรแหละ เหมือนตัวท่านอย่างไร
แหละ นุ่งห่มก็เป็นอย่างไรแหละ แต่พอตื่นขึ้นแล้ว เดียวนี้กายที่ฝันมันไปอยู่อย่างไร ไม่มีใครรู้กัน พอ
ตื่นขึ้นแล้วไม่รู้ว่ามันไปไหน? หายเข้ามาในกายมนุษย์เสียแล้ว ไม่รู้ว่ากายฝันไปอยู่ที่ไหน ไม่รู้จริงๆ
ไม่รู้แท้ทีเดียว จะให้ตามจริงไม่ถูกว่ามันอยู่ที่ไหน ฝันไปแล้วก็ปรากฏทีเดียว มามีตัวบ๊อลออยู่ ทำเรื่อง
ของฝันเป็นที่เป็นที่ทางของมัน พอมันเลิกฝันแล้ว ตื่นขึ้นแล้วก็เป็นกายมนุษย์เสียแล้ว กายที่ฝันไปอยู่
ที่ไหน? นี่มันลึกลับอย่างนี้เห็นไหมล่ะ นี่มันลึกลับอย่างนี้

ที่จะเอาใจไปจรดถูกพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังขารัตนะ ไม่ใช่เป็นของง่าย เป็นของยากทีเดียว ถ้าว่า
คนไม่สนใจจริงๆ จรดไม่ถูกทีเดียวละ พุดอย่างนี้ไม่รู้เรื่อง แสดงอย่างนี้ก็ไม่รู้เรื่องเสียด้วย เพราะไม่
สนใจ เพราะทำไม่ถูก มันก็ไม่สนใจด้วย เพราะใจหยาบ กิเลสมันหนาเกินไป ไม่อยากสนใจ ไม่อยาก
ให้ถูกพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังขารัตนะ กลัวกิเลสมันจะหมดเสีย มันเป็นเสียอย่างนั้น กิเลสคนมัน
เป็นอย่างนั้น เพราะเหตุนั้น การที่เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังขารัตนะนี่นะไม่ใช่เป็นของง่าย

วัดปากน้ำสอนตรงๆ เสนอตรงๆ บอกใต้งๆ ชัดๆ ไม่ได้ปิดไม่ได้บังอย่างหนึ่งอย่างใด ไม่ได้ซ่อนเร้น
เลย เพราะเหตุว่า พระรัตนตรัย พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังขารัตนะ เป็นของกลาง ไม่ใช่เป็นของใคร
ใครก็มีด้วยกันทุกคน หญิงก็มี ชายก็มี เด็กเล็กมีด้วยกันทั้งนั้น

จะเข้าถึงพุทธรัตนะ เป็นอันดับไปนา ตั้งใจฟังให้แน่นนอน ตั้งใจให้ถูกนา ต้องเอาใจหยุดตรงศูนย์กลาง
ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ เมื่อเราบริสุทธิดังแสดงแล้ว ตั้งแต่วันวานนี้ บริสุทธิกาย วาจา ใจ
ไม่มีร่องเสียเลย เราอยู่ข้างซีกที่บริสุทธิทีเดียว ข้างขวา ข้างซ้ายไม่ไปละ ไปซีกข้างถูก ไม่ไปซีกข้าง
ผิด ซีกข้างบริสุทธิสนิททางพระ ทางมารไม่ไป ชั่วไม่มีเลยเท่าเส้นขนปลายขน แต่พอเช่นนั้นแล้วก็
เอาใจหยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกาย มนุษย์ กลางดวงของมนุษย์นี้เป็นดวงจริงๆ นะ
ใสเท่าฟองไข่แดงของไก่ตั้งอยู่กลางกาย สะคือทะลุหลัง ขวาทะลุซ้าย สะคือทะลุหลังซึ่งด้ายกลุ่มเส้น
หนึ่งตั้ง ขวาทะลุซ้ายซึ่งด้ายกลุ่มเส้นหนึ่งตั้ง เอาให้ตรง ตรงกลางจรดกัน ตรงนั้นเรียกว่ากลางก๊ก
กลางก๊กนั้นแหละ ถูกกลางดวงธรรม ที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ โสบริสุทธิเท่าฟองไข่แดงของไก่ ใจกาย
มนุษย์เข้าจรดดังนี้ ใจบริสุทธิดังนี้ ใจจรดอยู่กลางก๊ก ในกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์นั้น

แหละ ถ้าใจไปจรดตรงกลางถูกเข้าแล้วละก็ ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายนั้นเด่น ให้เป็นกายมนุษย์นั้น
แหละ ถ้าว่าถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ละเอียด ๒ เท้าฟองไข่แดงของ
ไก่

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น กายมนุษย์ละเอียด แบบเดียวกัน ถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวง
ธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ ๓ เท้าฟองไข่แดงของไก่

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น กายทิพย์ นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวงธรรมที่
ทำให้เป็นกายทิพย์ละเอียด ๔ เท้าฟองไข่แดงของไก่ กลมรอบตัว

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น กายทิพย์ละเอียด นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวง
ธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหม ๕ เท้าฟองไข่แดงของไก่

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น กายรูปพรหม นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวง
ธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมละเอียด ๖ เท้าฟองไข่แดงของไก่

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น กายรูปพรหมละเอียด นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึง
ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรุปรหม ๗ เท้าฟองไข่แดงของไก่

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น กายอรุปรหม นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวง
ธรรมที่ทำให้เป็น กายอรุปรหมละเอียด ๘ เท้าฟองไข่แดงของไก่ เป็นชั้นๆ เข้าไปอย่างนี้ นี้เข้าไปละ
เข้าไปเป็นชั้นๆ อย่างนี้ จำเสียให้แน่ทีเดียว เข้าไปอย่างนี้ จิตอย่างนี้เข้าไปถูก ไปถูกพุทธรัตนะทีเดียว

พอเข้าไปถูกส่วนดังนี้แล้ว แน่นอนแล้ว นิ่งอยู่กลางดวงธรรม ที่ทำให้เป็น กายอรุปรหมละเอียด นั้น
แหละ พอถูกส่วนเข้า เข้าถึง กายธรรม ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายใหญ่เท่าหน้าตักธรรมกาย วัด
ผ่าเส้นศูนย์กลางเท่าหน้าตักธรรมกาย กลมรอบตัว

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น ธรรมกาย นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้
เป็น ธรรมกายละเอียด วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๕ วา กลมรอบตัว

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น ธรรมกายละเอียด นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวง
ธรรมที่ทำให้เป็นกายพระโสดา ๕ วา ผ่าเส้นศูนย์กลาง ๕ วา กลมรอบตัว

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น พระโสดา นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้
เป็นพระโสดาละเอียด วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๑๐ วา กลมรอบตัว

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น พระโสดาละเอียด นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวงธรรม
ที่ทำให้ เป็นกายพระสกทาคา วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๑๐ วา กลมรอบตัวเท่ากัน

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น พระสกทาคา นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระสกทาคาละเอียด วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๑๕ วา กลมรอบตัว

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น กายพระสกทาคาละเอียด นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอนาคา วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๑๕ วา กลมรอบตัว

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น กายพระอนาคา นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอนาคาละเอียด วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัว

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น กายพระอนาคาละเอียด นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอรหัต วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัว

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น กายพระอรหัต นั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าแล้ว จะเข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอรหัตละเอียด วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๓๐ วา กลมรอบตัว พระสมณโคดมสั่งสอนแค่นี้ ถ้าแค่นี้ละก็ ต่อแต่นั้นก็เรียนชั้นสูงต่อไป ถ้าว่าสอนแค่นี้แล้วเป็นปล่อยตัวได้ ฟังตัวได้แล้ว นี่วัดปากน้ำสอนแค่นี้เหมือนกัน แต่ยังมีเหาะเหินเดินอากาศไม่ได้ มารมณยังขวางอยู่ หลักสำคัญแค่นี้

เมื่อรู้จักหลักนี้แล้วละก็ นี่แหละ เข้าถึงธรรมกายแล้วเรียกว่า เคารพพระรัตนตรัยนะ เป็นลำดับเข้าไปอย่างนี้ละ ทีนี้รู้จักหลักละ ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ เป็นดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ละเอียด กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ละเอียด เป็นดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ เป็นดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ละเอียด กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ละเอียด ก็มีดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหม กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหม มีดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมละเอียด กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมละเอียด มีดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหม กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหม มีกายอรูปพรหมละเอียด กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหมละเอียด นี้ ๘ ดวงแล้ว พอถึง ๘ ดวง ก็กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหมละเอียด ก็มีดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย เท้าหน้า ตักธรรมกาย กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย ก็ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายละเอียด วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๕ วา กลมรอบตัว จนกระทั่งถึง ๓๐ วา นี้ขึ้นไปอย่างนี้ นี่หลักสำคัญ จะเคารพพุทธรัตนะนั้น ต้องให้ถูกหลักดังนี้

เริ่มต้นทีเดียวยังไม่ถูกพุทธรัตนะ จะถูกพุทธรัตนะไม่ได้ ต้องเลย ๘ ดวงขึ้นไปก่อนจึงจะถูกพุทธรัตนะ เริ่มต้นทีเดียวต้องเข้าไปดังนี้ ทำใจหยุด นั่ง นอน เดิน ยืน ซี่ ยี่เยว ไม่รู้ ให้หยุด บังคับให้หยุด ซีกี่ ข่าง เยี้ยวก็ข่าง นั่งก็ข่าง นอนก็ข่าง เดินก็ข่าง เวลาตื่นแล้วก็ตั้งกันเป็งเซียวละ ถ้าไม่หยุด ไม่ยอมกัน นี้อย่างนี้ อย่างนี้เรียกว่าปฏิบัติศาสนาจริงกันละ ไม่ท้อแท้ ไม่ป้อแป้กันละ แข็งแกร่งทีเดียว นี่แหละ ตั้งใจหยุดไป จนกระทั่งถึง ๘ กาย แบบเดียวกันหมด ไม่ได้มีทางอื่น เคี้ยวคุดไปอย่างหนึ่งอย่างใดเลย

ที่พระองค์ทรงรับสั่งให้ห้องคูลิมาล สมณะหยุดๆ หมดรสหมดฤทธิ์เข้าแล้ว พระองค์ทรงเสด็จพระ
พักตร์มาว่า สมณะหยุดแล้ว ท่านไม่หยุด แน่คำว่าหยุดอันนี้ ตั้งแต่ต้นจนพระอรหันต์ทีเดียว หยุดอัน
เดี๋ยวนี้ หยุดในหยุด หยุดในหยุดนะ หยุดกลางของหยุด หยุดกลางของหยุดอย่างนั้นแหละ นี่เป็นตัว
จริงอย่างนี้ หยุดกลางของหยุดๆๆ ถ้าว่าไม่หยุดเลย ไม่ถูกศาสนาสักชนิดหนึ่ง ถ้าว่าหยุดเวลาไร ถูก
ศาสนาเวลานั้น ถ้าว่าหยุดเวลาไร ถูกพุทธรัตนะเวลานั้น ถ้าว่าหยุดเวลาไร ถูกธรรมรัตนะเวลานั้น
ถ้าว่าหยุดเวลาไร ถูกสังฆรัตนะเวลานั้น ถ้าว่าไม่หยุดแล้ว ก็ไม่ถูกพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ
อย่างแน่ทีเดียว ไม่ต้องสงสัย อย่าไปโทษใครเลย โทษตัวเอง โทษใครก็ได้ โทษตัวของตัวเอง คนอื่น
เขาหยุดได้ ตัวหยุดไม่ได้ ก็โทษตัวเอง โทษคนอื่นไม่ได้ จะไปเวรให้ใครก็ได้ ต้องว่าตัวเอง โทษตัว
เองทีเดียว

ภิกษุ สามเณรบางรูปอยากได้ธรรมเต็มที อุตสาหะพยายามทำใจให้หยุดนิ่ง หยุดหนักเข้า บางทีมันไม่
หยุด ทำไปเท่าไรๆ ก็ไม่หยุด บ่นแต่ไม่หยุดนั้นแหละ จนกระทั่งทำไม่เป็นเสียเลย บางท่านทำ
ประเดี๋ยวเดียวเป็นเสียแล้ว เป็นเรื่องไปทีเดียว อย่างกับผู้ที่เทศน์นี้ เคยเป็นอุปัชฌาย์บวชให้เขา
สามเณรบางรูป ภิกษุบางรูป พอปรารภบวช พอปรารภผม ก็เป็นที่เดียว เขาผมมาพิจารณาทีเดียว
ทำใจให้หยุด ผมเป็นนิมิตสมาธิทีเดียว พอบอกให้เท่านั้นแหละ แยกเห็นทีเดียว เห็นผมทีเดียว เห็นผม
แล้วก็ อ้าวผมนะมันเป็นอย่างไร รูปพรรณสัณฐานเป็นอย่างไร ประมาณบอกถูกละ โคนไปทางไหน
ปลายทางไหน สีสังฆวรรณะเป็นอย่างไร บอกถูกละ นิ่งเข้ากลางผมนั้นแหละ ประเดี๋ยวเดียวผมแปลงสี
ประเดี๋ยวเดียวเป็นดวงใสเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ ประเดี๋ยวเดียวพอบอกขาดคำเป็นแล้ว ท่านองค์นั้น
เป็นแล้ว อ้าวเป็นอยู่ดวง อยู่กลางดวงนั้น พอหยุดก็ให้อยู่กลางดวงนั้น

กลางดวงใสเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์นั้น กลางดวงนั้นแหละ มีรอยอยู่นิดหนึ่งเท่าปลายเข็ม ปลาย
จรดนั้นแหละที่ตั้งของใจ ถ้าดำอยู่ละก็ มารตั้งเสียแล้ว ถ้าว่าบริสุทธิ์แล้วละก็ เป็นของพระแท้ๆ ถ้าดำ
อยู่แล้วละก็ มารมันตั้งเสียแล้ว มารมายึดเป็นเจ้าของเสียแล้ว ถ้าว่าใสสะอาดแล้วก็ นั่นเป็นของพระ
แท้ๆ ใจต้องนิ่งอยู่ที่เดียว ที่รอยหยุดของกลางดวงเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ รอยใส่นั้นเป็นกลางหยุด
หยุดอยู่กลางนั้น หยุด พอหยุดถูกส่วนเข้าเท่านั้น

หยุด อ้ายลักษณะที่หยุดนะ ซ้าย ขวา หน้า หลัง ล่าง บน นอก ใน ไม่ไปละ หยุดที่กลางนั้น กลาง
ของกลาง ซ้าย ขวา หน้า หลัง ล่าง บน นอก ใน ไม่ไป กลางของกลาง ๆ ๆ ถูกส่วนเข้าเห็นดวงศีล
ทีเดียว เท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ เหมือนกัน หยุดในกลางดวงศีล ก็มีรอยหยุดอีกเหมือนกัน หยุดอยู่
ทีเดียว หยุดในหยุด กลางของกลาง ๆๆ พอหยุดก็เข้ากลางใจที่หยุดเขียว กลางของกลาง ๆๆ พอ
ถูกส่วนเข้าก็เห็นดวงสมาธิทีเดียว หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ พอใจหยุดก็เข้ากลางของใจที่หยุดเขียว
กลางของกลาง ๆๆ ซ้าย ขวา หน้า หลัง ล่าง บน นอก ใน ไม่ไป กลางของกลาง ๆๆ ถูกส่วนเข้า
ก็เข้าถึง ดวงปัญญา หยุดอยู่ศูนย์กลางของดวงปัญญา เข้ากลางของใจที่หยุดนั้น กลางของกลาง ๆๆ
ถ้าปฏิบัติไม่ถูกหลัก แล้วนานเขี้ยวกว่าจะได้ ถ้ารู้จักหลักแล้วประเดี๋ยวเดียว พอถูกส่วนเข้าเท่านั้นเห็น

ดวงปัญญา หยุดอยู่กลางดวงปัญญาที่รอยหยุด พอใจหยุด ก็กลางของกลาง ๆๆ พอถูกส่วนเข้าก็เห็น ดวงวิมุตติ หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ รอยที่หยุดมีอีกทีเดียว แบบเดียวกัน พอใจหยุด ก็กลางของใจที่ หยุด กลางของกลาง ๆๆ พอถูกส่วนเข้าเห็น ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ อีกทีเดียว หยุดอยู่กลางดวง วิมุตติญาณทัสสนะอีก พอใจหยุดก็เข้ากลางของใจที่หยุด กลางของกลาง ๆๆ พอถูกส่วนเข้าก็เห็น กายผืนแล้วนั้น กายผืนนี้เองอยู่ในกลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ อยู่นี้เอง เมื่อก่อนเข้าไม่รู้จัก เมื่อเข้าผืน แล้วก็หายไป เข้าไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหน? เจ้าอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ นี้เอง พอเข้าถูกส่วนเข้าแล้ว เป็นเรื่องไป ไปอย่างนี้แหละ

คราวนี้พอใจกายมนุษย์ละเอียดหยุดหนึ่งอยู่ศูนย์กลางดวง ธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ละเอียด เท่าดวง จันทร ดวงอาทิตย์แบบเดียวกัน เห็นดวง รัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ดวงศีล สมาธิ ปัญญา วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ พอถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะก็เห็น กายทิพย์

หยุดอยู่กลางกายทิพย์อีก แบบเดียวกันอีก หยุดอยู่กลางกายทิพย์ เข้ากลางของหยุดหนักเข้าไป พอ ถูกส่วนเข้าเห็นดวงรัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงตลอดขึ้นไปถึงดวงวิมุตติญาณ ทัสสนะ เห็น กายทิพย์ละเอียด

หยุดอยู่กลางกายทิพย์ละเอียดอีกแบบเดียวกัน พอถูกส่วนเข้าเห็นดวง ๕ - ๖ ดวงนั้น ถึงดวงวิมุตติ ญาณทัสสนะ ก็เห็น กายรูปพรหม

หยุดอยู่กลางกายรูปพรหมอีก พอถูกส่วนเข้าเห็นดวงทั้ง ๖ นั้นอีก ถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ เห็น กายรูปพรหมละเอียด

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมละเอียดอีก พอถูกส่วนเข้าแบบเดียวกันเข้าถึง ๖ ดวง ถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ เห็น กายอรูปพรหม หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหม พอ ถูกส่วนเข้าเห็นดวงทั้ง ๖ ดวง ถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ เห็น กายอรูปพรหมละเอียด

หยุดอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหมละเอียดอีก พอถูกส่วนเข้าเห็นดวงทั้ง ๖ อีก หยุดอยู่ กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ เห็น กายธรรม รูปเหมือนพระปฏิมากร เกตุดอกบัวตูม ใส เป็นกระจก คันฉ่องส่องเงาหน้า ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย วัดผ่าเส้นศูนย์กลางเท่าหน้าตักธรรมกาย กลม รอบตัว ในกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายนั้น มีธรรมกายละเอียดหน้าตัก ๕ วา สูง ๕ วา เกตุ ดอกบัวตูม

แค่นี้แหละ ถูกพระพุทธระตนะ นั้นแหละเข้าถูกเรียกว่า เคารพพุทธระตนะถูกเข้าแล้ว ถูกพุทธระตนะที่ เดียว เคารพธรรมระตนะถูกเข้าแล้ว เห็นดวงธรรมระตนะที่เดียว เคารพสังฆระตนะถูกเข้าแล้ว เห็น ธรรมกายละเอียดที่เดียว นี่ในบท สกุกตวา ประสงค์แค่นี้ ประสงค์แค่นี้นี้ตัวจริงเป็นอย่างนี้

เมื่อรู้จักตัวจริงอย่างนี้แล้ว เคารพให้ถูกอย่างนี้ละ ถ้าเคารพถูกอย่างนี้แล้ว บาลีบอกอานิสงส์ทีเดียว สกุกตวา พุทธระตนะ โอสถ อุตตม วร ใครเข้าไปถึงละก็ ดังโอสถอันอุดมประเสริฐทีเดียว ดังโอสถอัน

อุดมประเสริฐทีเดียว ลวกไข่ที่กำลังดิ้นขวักไขว่ๆ พอถูกเข้าเท่านั้นหลับเรียบสบายใจ เย็นฉ่ำ โรคภัย ไข้เจ็บหายหมด นั้นระงับเสียอย่างนั้น พอถึงพุทธรัตนะเท่านั้นแหละ ความร้อนด้วย ราคะ โทสะ โมหะ ด้วยทุกข์ ด้วยภัย ด้วยโรคต่างๆ หายเป็นปลิดทิ้งหมด หายอย่างนั้น หายอย่างไร โรคหาย อย่างนั้นจริงๆ จังๆ อย่างนี้ ท่านจึงได้วางตำราไว้ โอสถ อุดตม วร ทิต เทวมานุสสาน เป็นประโยชน์ เกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย มนุษย์เข้าถึงแล้วต้องเป็นแบบเดียวกัน เทวดาเข้าถึงแล้วก็เป็น แบบเดียวกัน พุทธรัตนะนี้แบบเดียวกันหมด รสชาติแบบเดียวกันหมด ปรากฏอย่างนี้ นี่เขาจึงเรียกว่า เป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย พุทธเตเชน โสตุถินา นสฺสนตุปทุทวา สพฺเพ ทุกฺขา วุปฺสเมนฺตุ เต อุปฺทวะทังหลายหายไ้โดยความสวัสดิ ด้วยอำนาจพุทธรัตนะ ทุกข์ทั้งสิ้นของท่านย่อ มสงบไป ด้วยอำนาจพุทธรัตนะ สงบจริงๆ อย่างนี้ นี่อานิสงสัคารพพุทธรัตนะ

เคารพพระธรรมก็ได้ ถ้าถึงพระธรรมก็แบบเดียวกัน คล้ายกัน สกุกตฺวา ฐมฺมรตฺนํ เคารพพระสัทธิธรรม เคารพพระธรรมรัตนะ ปรีฟ้าหุปสมนํ พอถึงธรรมรัตนะเข้าเท่านั้นแหละ ความเร่าร้อนสงบ ความ เร่าร้อนสิ้น เร่าร้อนด้วยเพลิงราคะ โทสะ โมหะ ดับหมดไม่เหลือเลย ทุกข์อันหนึ่งอันใดหายหมด เข้า ถึงธรรมรัตนะเสียแล้ว ความเร่าร้อนไม่มีเลย เย็นฉ่ำหมดทั่วทั้งร่างกายสบายทีเดียว นี่อานิสงสับอกไว้ ว่าเป็นอย่างนี้ เมื่อถึงเข้าแล้วเป็นอย่างนี้ทีเดียว ปรีฟ้าหุปสมนํ ฐมฺมเตเชน โสตุถินา นสฺสนตุปทุทวา อุปฺทวะทังหลายย่อ มหายไ้โดยความสวัสดิ ด้วยเดชของพระธรรม ภัยทั้งสิ้นของท่านย่อ มสงบไปโดย ความสวัสดิ ด้วยเดชของพระธรรม มาถึงพระธรรมเข้าแล้วจริงๆ อย่างนี้ ถ้ามดูได้สอบดูได้ พวกที่ ได้ธรรมกาย ผู้ที่ถึงนะไม่ต้องไปถามใครละ ใครได้ ใครถึง ถ้ามได้ทีเดียว เดียวนี้ในวัดปากน้ำมี ธรรมกาย ๑๕๐ กว่าคน เป็นผู้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะแล้ว

ส่วนสังฆรัตนะเล่าเมื่อเข้าถึงแล้ว เข้าถึงสังฆรัตนะ อาหุเนยฺย ปาหุเนยฺย เข้าถึงสังฆรัตนะแล้วก็แช่ม ช้อยทีเดียว ควรเพื่อของนำมาต้อนรับ ของนำมาถวาย ควรเพื่อของที่เขาคจัดไว้ต้อนรับ ควรทั้ง ๒ ประการ นำมาถวายก็ควร ต้อนรับก็ควร ควรทั้ง ๒ นัย อาหุเนยฺย ปาหุเนยฺย สงฺฆเตเชน โสตุถินา นสฺสนตุปทุทวา สพฺเพ โรคา วุปฺสเมนฺตุ เต อุปฺทวะทังหลายย่อ มหายไ้ด้วยอำนาจสังฆรัตนะ โรคทั้ง สิ้นของท่านย่อ มสงบไปโดยความสวัสดิ ด้วยอำนาจของพระสงฆ์

มีอานิสงสับอกไว้ ด้วยอำนาจพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ เป็นดังนี้ ไม่ต้องสงสัยละ ไม่ต้อง สงสัยทีเดียว เมื่อรู้จักหลักอันนี้เป็นหลักจริงของพุทธศาสนา พุทธศาสนาท่านบอกตรงๆ ไว้อย่างนี้ บัดนี้ วัดปากน้ำสืบเอามาใช้แล้ว เป็นธรรมกาย ๑๕๐ กว่ารสชาติเขารู้กันแล้ว เขาพูดกันได้เป็นเสียง เดียวกัน รสชาติเป็นเสียงเดียวกัน ให้ทำเป็นอย่างนี้นะ ถ้าทำเป็นอย่างเขาแล้วละก็ ก็เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ถูกส่วนเข้าดังนี้ละก็ พระพุทธเจ้าอยู่ที่ไหนก็พูดได้นะ อยู่นิพพานก็ไปได้ พระพุทธเจ้าอยู่ที่ไหนไปได้หมด หรือจะอาราธนามาที่นี้ก็ได้ เดียวนี้ก็ได้ทีเดียว นี่เป็นหลักจริง เป็น หลักจริงอย่าทอดทิ้ง ให้เอาใจใส่ทุกถ้วนหน้า

ที่ได้ชี้แจงแสดงมา ตามวาระพระบาลีคือความเป็นสยามภาษาตาม มตยาธิบาย พอสสมควรแก่เวลา เอ
เตน สจุจวชุเซน ด้วยอำนาจความสัตย์ที่ได้อ้างธรรมเนียมปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนอวสานนี้ สทา โสตุถิ ภาวนตุ
เต ขอความสุขสวัสดีจงบังเกิดมีแก่ท่านทั้งหลาย บรรดามาสมโสมสรในสถานที่นี้ทุกถ้วนหน้า อาตมภาพ
ชี้แจงแสดงมาพอสสมควรแก่เวลา สมมุติว่ายุติธรรมิกถา โดยอรรถนียมความเพียงเท่านี้

เอว ก็มีด้วยประการฉะนี้